

følgelig vilde det have været langt bedre, om man havde kunnet skaffe dem den. Hvorfor skulde man ikke skaffe de Folk, der saa længe have hørt os til, saa mange Goder som muligt? Naar der staaar i Betænkningen, at man finder det meget betænkeligt, at den danske Regering sluttelig har frafaldet Kravet herpaa, maa jeg sige, at jeg finder dette meget mærkeligt efter de Forklaringer, jeg har givet. Jeg antog, efter at den ærede Ordfører havde talt, at jeg maatte have været højst uheldig med mine Forklaringer, indtil det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) talte, og det viste sig, at han i alt Fald var klar paa Spørgsmaalet. Siden 1867 er der sket en Udvikling i Forfatningen i Amerika, saaledes at det, der var muligt i 1867, er fuldstændig umuligt nu. Det har jeg gentagne Gange forklaret, at naar man ikke vil sætte sig paa det Standpunkt, at man under ingen Betingelse vil overdrage, maa man gøre sig det klart, at man ingen Traktat kan naa, naar man vil fastholde, at Traktaten skal hjemle amerikansk Borgerret. Jeg har tidligere fremhævet i Udvalgets Møder, at det gaar med Borgerretten som med andre af den Slags politiske Rettigheder, at de ere smukkere at se til og tale om end egentlig nyttige for dem, der have dem. Thi den amerikanske Borgerret, tildelt Beboerne paa Øerne derovre, vil ikke have ret megen praktisk Betydning for dem. Betydningen af den amerikanske Borgerret er nemlig den, at den berettiger til Valgret og Valgbarhed i visse politiske Spørgsmaal, men det kan ikke faa nogen Betydning, saa længe Øerne ikke ere optagne som Stat i Unionen, og dertil ere de for smaa, de kunne kun blive det i Forbindelse med andre. Jeg mener altsaa, at denne Statsborgerret ikke har nogen stor Betydning for dem. — Jeg spørger dernæst: Er der egentlig nogen Grund til at lægge saa stærk Vægt derpaa, de have vel dansk Statsborgerret, men maa jeg spørge: Have vi nogen Repræsentant for Vestindien her i Rigsdagen? Nej, vi have det hverken i Folketinget eller i Lands tinget. Det kan ikke være, fordi Øernes Beboere ere saa lidet talrige derovre, thi Færøerne, hvor Indbyggerantallet er langt mindre, har Repræsentanter her paa Rigsdagen. At Øerne ere langt borte, betyder heller ikke noget i vore Dage. Befolkningen har altsaa dansk Statsborgerret, men hvad de praktiske Følger deraf angaa, er den ganske udelukket fra at bruge den. Som de Herrer vide, gælder

Grundloven ikke for de vestindiske Øer. Vi ynkes over dem, fordi de komme ind i den amerikanske Union uden at faa amerikansk Borgerret, men i de Aar, der ere forløbne, siden vi fik Grundloven, have vi ikke fundet Anledning til at udvide den til de vestindiske Øer eller til at give dem den politiske Valgret og Valgbarhed, som nu drages frem med Hensyn til Amerika.

Hvad angaar Toldfrihed, kan jeg kun bekræfte, hvad det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) sagde, nemlig, at den amerikanske Finansminister har udtalt, at i samme Øjeblik Øerne indlemmes i Amerika, ville de erholde Toldfrihed. Naar han har udtalt det, saa er det, fordi den Højesteretsdom, der er falden angaaende Portorico og Filippinerne, anses for bindende. Det er ganske analoge Tilfælde, saa at den amerikanske Finansminister ikke har kunnet unddrage sig Konsekvensen. I øvrigt er det besynderligt, at det fremhæves saa stærkt, at Øerne skulle have Toldfrihed ved Indførsel til de amerikanske Stater. Det have de dog ikke nu, naar de indføre til Danmark. Det forekommer mig, at hvis man kunde sige, at de mistede noget i den Henseende, at de hidtil havde haft et stort Territorium, hvortil de kunde indføre toldfrit, saa havde Kravet om Toldfrihed noget paa sig, men saaledes forholder det sig ikke. De behandles i Danmark, navnlig ved Indførsel af Sukker, aldeles som fremmede. At man nu synes, at det ikke er nok, at de ved Overdragelsen faa Toldfrihed for Sukker i Amerika, men vil, at den skal sikres dem ved Traktaten, hvad der er umuligt, det forstaar jeg ikke. Med Hensyn til Portorico er Forholdet det, at man først at en Fejltagelse havde opkrævet Told; den betaltes tilbage, og saa paalagdes der en ringere Told, der imidlertid allerede er bortfalden, saaledes at der nu er Toldfrihed.

Endelig har man fremdraget Forholdet med Hensyn til Fællessukkerkogeriet. Det nævnes i Betænkningen (Side 2), at Kolonialkassen vedblivende skal bære den Forpligtelse, som i 1876 ved kgl. Anordning blev paadrægen den, nemlig Garanti for 5 pCt. aarlig Rente af Selskabets Aktiekapital, som angives at være 1,416,100 Kr. Det tilføjes, at Ansvarer for denne Rentegaranti, som ingen Sinde er bleven fyldestgjort af Kolonialkassen, og som anslaaes til at angaa et Beløb af ca. 1,600,000 Kr., har Konventionen fritaget baade den danske Statskasse og de forenede Stater for. Det er mig ganske ubegribeligt, hvorledes